

v e r e n i g i n g
O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Biro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag.

Uitsl. voor publ. en abonn.: E. Brugsma, Weg 1, f. 512 2555 SC Den Haag tel: 684541

Secretariaat: Kramsvogellaan 29 2566 CB Der. Haag tel: 254273

verschijnt 2'x per maand

27e jaargang nr.13

nadruk v e r b o d e n

18 maart 1967

x in de kantlijn betekent de vraag

" " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Bij het begin van deze avond -- zoals altijd -- herinner ik U er aan dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Indien u dus zelf na wilt denken zal dit zeer op prijs worden gesteld.

Wat ons onderwerp betreft zou ik graag iets willen zeggen over:

G E E S T E L I J K W E R K E N
=====

Wanneer wij het hebben over geestelijk werken zo denkt men op aarde daarbij vooral aan zaken als paranor male genezing, helderziendheid en eventueel inspiratief werken e.d.

Dat dit maar een klein deel is van het geheel ziet men meestal over het hoofd. Geestelijk werken bestaat in feite in het vinden van een innerlijke geestelijke toestand. Maar zelfs wanneer men dit al wil aanvaarden zal men gemeenlijk pessimistisch zijn en zeggen: wat voor een toestand? Praat er maar liever niet ~~over~~, wij hebben al toestanden genoeg

En toch: wanneer je in jezelf komt tot een punt waarop je wel waarneemt maar niet meer probeert alles in de eerste plaats op jezelf te betrekken ontstaat er al een mate van harmonie. Deze kan ontstaan met je naaste omgeving, maar zal ongetwijfeld eveneens optreden t.a.v. andere sferen, andere werelden.

In die kontakten mag men zich overigens niet vergissen: Men denkt nogal eens: een geest weet het wel, die kan het wel. En toch zoudt u, wanneer u zoudt beseffen wat een doorsnee geest t.a.v. uw wereld werkelijk kan zoudt u eerder denken: die geest kan me wat.

Een geest kent evenals u zijn eigen beperkingen, is net als u op weg naar een grotere waarheid en zal niet in staat zijn altijd op uw wereld in te grijpen.

Er is nu eenmaal een scheiding tussen uwe wereld en de wereld van de geest. Dit precies uit te leggen is echter nogal moeilijk.

Mogelijk werkt een watervoorbeeld als vergelijking. Dan zou je kunnen zeggen: die grens is een enigszins doorlaatbaar vlies waardoor osmotische processen zich kunnen voltrekken.

Dat "vlies" dat de werelden die materieel zijn en de werelden die geestelijk zijn van elkander scheidt nu wordt in feite eerst doorlaatbaar door de toestand waarin een geest of een mens op aarde verkeert.

Dit betekent dan, dat een geest gemakkelijker haar krachten en weten naar de aarde over kan brengen en aan de andere kant dat een mens met groter besef en met een zekere vrijheid van beweging in vele gevallen in de werelden van de geest kenbaar kan maken wat hij is, wat hij wil en zelfs wat hij denkt omtrent zijn wereld en de toestanden daarop.

Maar één mens die zover komt zal natuurlijk maar een heel kleine invloed vormen in een zeer groot geheel. Dat is te begrijpen. Die ene mens zal in het beste geval misschien die geesten kunnen activeren en dan moet zij nog dringen om hun invloeden door hem naar de aarde over te brengen.

Heb je echter een aantal menselijk met een gelijke afstemming bijeen dan wordt de zaak al wat anders. Stel eens dat er 20 mensen zijn die een gemeenschappelijk gevoel van harmonie hebben ontwikkeld. Zij zoeken ook niet in de eerste plaats zichzelf. Zij gaan a.h.w. op in een geheel. Wanneer één man dan maximaal 3 geesten een doorgang kan verschaffen zullen 20 mensen niet 60, maar waarschijnlijk zelfs meer dan 120 geesten de mogelijkheid verschaffen om met hun krachten enz. op aarde kenbaar te worden. Bovendien hebben die 20 mensen natuurlijk veel meer stem in het geding, kunnen veel meer aandacht wekken wanneer zij proberen zich in een geestelijke wereld kenbaar te maken.

Daarom kun je geestelijk werken op aarde niet alleen maar beschouwen als het gebruiken van bepaalde gaven zonder meer. Het is wel degelijk vooral gebaseerd op het bereiken van een innerlijke toestand door de mens waardoor een ingrijpen van de geest gemakkelijker mogelijk zal worden.

Degenen die al eens een steravond hebben meegemaakt kunnen zich gemakkelijker voorstellen wat er dan kan gebeuren. Er wordt een soort vergadering belegd die ten doel heeft stof en geest met een bepaald doel en in een bepaald opzicht te verenigen.

Wat de meesten van u nog niet of slechts deels hebben opgemerkt is het volgende: ongeveer 10 minuten voor dat zelfs maar de inleider aan het woord komt begint er reeds een soort druk in de zaal te ontstaan.

Er heerst opeens een soort sfeer en deze beïnvloedt wel degelijk ook het eigen denken en reageren van de aanwezigen. Men praat zachter, er is een gevoel van verwachting al weet je in feite nog niet, wat je in feite te wachten hebt.

Ben je een habitué dan denk je er mogelijk nog eens aan, dat het een vorig jaar toch wel erg mooi is geweest. Maar in feite voel je dat de wereld wat verder van je af komt te liggen.

Dit gevoel - hie vreemd het u nu ook moge klinken, is een van de kenmerken van dit "geestelijk werken". Ook wanneer uzelf een toestand bereikt waarin uw eigen wereld even onwerkelijk lijkt, waarin alles een soort pastel wordt en toch een gevoel van goodwill en enige verwachting ervaart, heb je een contact gemaakt met de geest, met andere werelden.

Nu weet ik wel dat wij in de orde daarop een soort specialisatie bereikt hebben.

Wij kunnen dan ook een groter aantal sferen verbinden met uw wereld. Misschien dat uzelf het niet zover brengt. Maar per slot van rekening is alle begin moeilijk en je moet nu eenmaal ergens beginnen.

Begin dan allereerst eens geheel voor jezelf die innerlijke rust te vinden. Voel, dat het ingelijk niet meer belangrijk is, dat alles wat je kent, alles wat bestaat wel deel uitmaakt van je en dat jijzelf van alles deel uitmaakt. Het wordt dan mogelijk alles, ook je eigen ik, van een afstand te bezien.

Zoek het gevoel, dat het goed is. Gewoon: het is goed om te leven, om te zijn. Denk niet aan alle tegenstellingen en conflicten. Laat die maar eens even rusten.

Wanneer je dit regelmatig doet krijg je als vanzelf enig contact met een geestelijke wereld. En aangezien je altijd de wereld als geheel probeert te zien en te beschouwen en niet steeds weer bezig bent met jezelf en wat je zelf wilt hebben zult u daardoor alleen reeds een kracht zijn. Een kleine, dat wel.

Maar er zijn meer mensen die op deze wijze willen denken en leven. Mensen die evenmin als u zich in een dergelijke toestand nog bezighouden met tegenstellingen, met vragen als wat is goed, wat is kwaad, is bijwijze van spreken Lubbers goed of slecht, is die paus nu een komediant of een heilige. Dat immers interesseert je dan niet.

Kijk, wanneer je meerdere mensen hebt die op een dergelijke wijze mediteren en leren reageren, zo is het belangrijk dat zij te samen een soort kring proberen te vormen, een onderling contact.

Wanneer ik kring zeg denken heel wat mensen aan seances, tafeldans e.d. Dat is niet de bedoeling. Een kring bestaat doorgewoon uit mensen die elkander beseffen, die van elkaar weten dat zij zo werken en mediteren en desnoods een symbool of een uur afspreken en dan zeggen: hiermede, of dan, zullen wij die toestand in onszelf in besef van elkander nog eens bijzonder waar maken.

Een zelfs wanneer men een bepaald uur afspreekt is het niet noodzakelijk zich bij meditatie e.d. precies aan dit uur te houden. Het is voldoende wanneer je voor je begint voor jezelf stelt dat alles wat de meditatie aan krachten en besef bevatten kan zijn grootste werking zal verkrijgen op het afgesproken uur en wel voor allen die deel uitmaken van de kring.

Gebruikt men een symbool, dan verbindt men voor zich de eenheid van de kring en het onderling delen van alle besef en krachten daaraan.

Op deze wijze kan ook vanuit de geest steeds meer doordringen tot uw wereld. Op uw beurt zult u zelf meer en meer betrokken worden in het denken van een wereld die dan toch wat lossere komt te staan van zaken als vormen en vragen als hoe behoort het?

In uzelf begint zo een trage en bijna niet op te merken ontwikkeling. U ziet, hoe alles steeds minder belangrijk voor u wordt. U gaat steeds vrijer denken en ziet steeds meer van alle punten en vraagstukken alle facetten, daarbij toch proberende het besepte als een geheel en niet als een reeks van tegenstellingen te ervaren.

Hierdoor zult u op de duur ook over meer krachten op aarde gaan beschikken, maar belangrijker is het, dat u steeds harmonischer in kunt werken en komt tot een samenwerken met de geest. Dit groeit tot een eenheid met alles, wat het besef van eenheid in zich erkent en in de kosmos op de een of andere wijze probeert waar te maken.

Wat er op neer komt dat je in feite heel veel kunt doen zonder dat de andere mensen ook maar denken dat je iets doet. Wil je het geestelijk werken nog verder voort gaan zetten dan dien je te beseffen:

Er is geen absolute waarheid die kenbaar voor je is. Je kunt zelfs niet terecht zeggen dat dit meer waar is dan dat. Beseft ook dat elke interpretatie die je geeft van een door jou beseft deel van de waarheid - of veronderstelt deel - tot onwaarheid kan worden. Kan.

Je hebt dus geen redenen om iemand te willen bekeren. Er bestaat geestelijk geen enkele roed om de mensen dwingend de een of andere leer te gaan verkondigen. Het gaat er alleen maar om dat die mensen, desnoods binnen hun eigen systeem van denken, geloof, godsdienst etc. een gevoel kunnen vinden van verbonden zijn met alles. En dit niet middels oordeel en veroordeling, niet in de stijl van "wij zijn uitverkorenen en zij zijn alleen arme zondaars" of iets dergelijks. Alleen gewoon: wij allen zijn deel van één geheel.

Wanneer je dit gevoel nu maar kunt overdragen en, vooral in het begin, kunt opmerken dat andere mensen dit gevoel van eenheid ook enigszins beleven, kun je ook praktisch iets meer bereiken.

Ik weet wel dat het op het ogenblik in uw wereld niet zo leuk is: de luxe moet er af en de luxe is juist de bestaansgrond en het bestaansmiddel voor velen - b.v. voor bijna de helft van de in Nederland werkende bevolking.

Leuk is dit natuurlijk niet, maar het verandert wel weer. Niet binnen een paar jaren, maar veranderen zal het wel weer. Je daar druk overmaken is voor een mens begrijpelijk. Maar het helpt je zo weinig met je streven binnen de totaliteit, laat staan dat het tot een groter gevoel van eenheid met alles kan bijdragen.

Maak je op zijn minst wanneer je gaat mediteren daarom los van al dergelijke zaken. Heb je eenmaal een band gevonden met anderen, leer dan zeggen: wij zijn een en hetzelfde, dus wanneer het stukje dat ik jij noem kracht van node heeft, kan het mijn krachten gebruiken. En zeg tot jezelf ook: Wanneer ikzelf ooit kracht van node heb zal ik een beroep doen op het geheel waarmee ik verbonden ben.

Hierdoor vergroot je de geestelijke energie waarover je bewust beschikken kunt en zul je op geestelijk gebied en soms ook op zuiver stoffelijk terrein meer dan normaal kunnen presteren.

Denk niet dat het alles een kwestie wordt van "even een wondertje doen". Trouwens, een bekend mens een stelde: wonderen zijn alleen de onverklaarbare gebeurtenissen die wij aan de hand van de wetten die wij menen te kennen niet kunnen verklaren." Wat mij juist gesteld lijkt te zijn.

Maar wij hebben geen behoefte aan een "wonder". Het enige wat wij nog willen in die toestand is een ons leven, weten en kracht delen met anderen, die wij voelen als deel van een zelfde geheel. Het enige wat wij werkelijk verlangen is, dat elke mens, elk deel van het geheel waartoe ook wij behoren, steeds een beetje gelukkiger en beter wordt.

Wij willen de mensen dan niet veranderen. Wat trouwens erg moeilijk zou zijn ook. Stel u alleen maar eens voor wat er voor nodig is om een bankdirecteur zo te veranderen dat wij weer tevreden is met een klein eigen spaarvarken. U ziet in, dat dit onmogelijk klinkt en bovendien geen zin zou hebben.

Laat daarom elke mens maar gewoon blijven wat hij of zij is. Het enige wat de moeite nog waard lijkt is een mens zover te krijgen dat hij/zij wat meer afstand gaat nemen van zichzelf.

Wanneer je kracht van node hebt en deze op die manier kunt gebruiken, moet je ook altijd weer jezelf voor ogen houden: ik gebruik de krachten waarover ik kan beschikken alleen om degenen die dit werkelijk van node hebben beter, gelukkiger of harmonischer te maken.

Gebruik je krachten dus liever niet voor andere doeleinden zoals een behandelen van een voetballer kort voor de wedstrijd om zo te bereike dat hij eindelijk weer eens op de hem eigen wijze kan scoren. Trouwens, in het nederlandse voetbal vindt hij dan gemeenlijk zijn trainer tegenover zich.

Een ander punt is het volgende: realiseer je dat je, wanneer je je gehele leven wijdt aan het helpen van anderen, ook geestelijk, je het recht hebt zelf daarbij redelijk te kunnen leven. Alweer zo iets: alle geestelijk werken is arbeid. Het is weliswaar geen arbeid waar je een prijs op kunt zetten en dit mag je dan ook niet doen, maar er is wel degelijk sprake van een wisselwerking tussen u en anderen.

Wanneer je je gehele leven of een groter deel daarvan besteden wilt aan het b.v. genezen of troosten van anderen, zo dient daar tegenover te staan dat u zelf redelijk in leven kunt blijven. Met daartoe aannemen van, verdienen van geld e.d. mag.

Maar je moogt niet diezelfde geestelijke krachten en inzichten gebruiken om door je "gaven" veel te verdienen. M.a.w.: u moogt anderen wel degelijk over een voor hen door u voorziende toekomst vertellen zolang u voelt dat dit voor hen nuttig of zelfs noodzakelijk is.

Maar u moogt weer niet een kantoortje open maken waar de mensen in de rij mogen staan om tegen betaling te mogen horen dat het hen redelijk goed kan gaan. Of mogen vernemen dat er een donkere man of een blonde vrouw op je pad ligt. Dan wordt het effect het belangrijkste en bent u aan uw resultaten steeds meer gebonden als middel om uw brood - en vaak heel wat meer - te verdienen. Dit is niet de bedoeling, de praktijken kunnen voor uzelf geestelijk ook zeer schadelijk worden.

Geestelijk werk kan vaak bijzonder grote betekenis krijgen wanneer degenen die er deel in hebben in staat zijn uit te gaan van een aanvaarden van alle bestaande toestanden. Iets wat voor de gemiddelde nederlandse natuurlijk heel erg moeilijk is. Want als een toestand al bestaat die hij beseft ontstaat haast automatisch in hem een tegengestelde toestand, waarop hij op zijn minst weer een paar borden maakt en uittrekt om te demonstreren. Tenzij hij behoort tot de genen die tot de z.g. zwijgende meerderheid behoort waarvan men meent dat zij achter een ieder zal staan die zijn mond maar luid genoeg opent. Maar zelfs dan blijkt innerlijke onvrede en verwarring niet uit te blijven.

Wilt u op geestelijk gebied werkelijk werkzaam zijn, dan kunt u evenmin deel van de zwijgende meerderheid zijn als activist. U kunt en moogt niet eenzijdig zijn. Juist daarom is het goed je niet te veel bezig te houden met wat zou kunnen zijn en mogelijk geweest ware.

Zoek steeds weer naar harmonie met alles wat er nu bestaat en wat nu kenbaar is. Zelfs indien er dingen onder zijn waarvan je voelt dat zij erg mis zijn. Stel: Ik ben deel van het geheel en daar hoort alles, ook het minder aanvaardbare, eveneens bij.

Dan eerst bent u werkelijk in staat krachten uit te stralen waardoor het geheel ook voor anderen op een meer positieve wijze beleefbaar wordt, waarmede ik enkele punten heb opgesomd waarmede jullie in de stof het voorlopig wel kunt doen.

Laat mij nu trachten ook iets te zeggen over geestelijk werken vanuit de geest. Want per slot van rekening houden wij ons daar ook vaak druk mee bezig.

Per slot van rekening houden wij ons daarmee steeds weer bezig en zonder onszelf nu op de voorgrond te willen stellen kan ik met volle zekerheid zeggen dat wij ons best doen.

Maar wát doen wij dan eigenlijk? Een geest die eenmaal een paar contacten op aarde gevonden heeft kan uin uw wereld betrekkelijk onafhankelijk opereren. Hij kan middels dit contact boodschappen o verbréngen - zoals ik dit nu doe - of mensen inspireren.

Ook kan een geest uit een dergelijk contact allerhande stoffelijke ervaringen en erkenningen absorberen, meningen leren kennen, waardoor hem duidelijker zal worden hoe een bepaalde ontwikkeling voor de mens op aarde uitwerkt.

Voorbeeld: als geest is het heel eenvoudig je schouders op te halen over b.v. de btw. Het enige waarop bij ons een dergelijke heffing nog van toepassing zou kunnen zijn is bewustwording. En die is weer niet konstaterbaar behalve voor degenen die al te ver gevorderd zijn om aan het belasten van anderen, laat staan btw, te denken. Maar bij u kan die zelfde btw voor een mens, denk eens aan een middenstander, een enorm blok aan het been worden en zo een voortdurende bron van ergernis.

Iemand die contact heeft met uw wereld en meerdere mensen daarop zal dan kunnen begrijpen waarom de mensen soms zo reageren op iets, wat geestelijk gezien geheel onbelangrijk is.

Zeker, velen vinden op het ogenblik de werkeloosheid nog een eel groter pr bleem. Maar diezelfde mensen houden zich toch vaak in veel grotere mate bewust bezig met zaken als voetbal, basketbal. De geest leest dan ook daarover vaak heel wat af, maar voor hem is dit mede een aanduiding van een mentale toestand en de reacties die in de sport optreden zijn een waardevolle aanduiding omtrent de stand van zaken en de heersende mentaliteit in de stoffelijke wereld.

Entiteiten die dus een of meer contacten op aarde tot stand wisten te brengen kunnen hieraan zeer veel gegevens ontlénen en op grond daarvan zelfs extrapoleren wat er op aarde al dan niet voor ontwikkelingen verwacht kunnen worden.

Nu kan een eenling uit de geest zeker ook boodschappen doorgeven. Hij kan een kleine beïnvloeding wel degelijk tot stand brengen. Maar zowel weten, besef als mogelijkheden blijven zeer beperkt.

Stel nu eens, dat er een groter aantal entiteiten zijn die ongeveer gelijk van instelling zijn en op aarde actief blijven. Denk aan groepen als de orde, de verbondenen, de lichtbrengers, de zusters van liefde en al dergelijke groepen die ook in de geest bestaan.

O, u dacht misschien, dat wij in de geest geen sekten hadden? Het enige wat wij niet hebben zijn insekten. Die leven in een aparte wereld eventueel verder na hun dood. Maar sekten zijn er bij ons wel degelijk omdat een ieder vanuit zijn eigen harmonie en op de hem eigen wijze nog steeds probeert de wereld, ook de eigen wereld, te zien en te beleven.

Het is zo gemakkelijk te stellen dat men zich verbonden moet weten met de algeest en daarin dient op te gaan als een deel van al het zijnde, maar in de praktijk blijkt dit een lastige en zware taak te zijn. Zeker, voor een ogenblik bereik je het. Maar dan breekt het weer en blijft altijd weer een "ja, maar, ik..."

Maar die "ja, maar ik..." -jes kunnen wanneer zij samenwerken veel meer kracht ontlénen aan hun wereld, zij kunnen dus iets doen wat veel meer effect heeft voor de wereld van de mensen dan een eenling ooit zou kunnen bereiken.

Daarnaast wordt het door die samenwerking b.v. ook veel gemakkelijker een redevoering uit te spreken e.d.

Mogelijk kan ik u een voorstelling hiervan geven: Op een avond als deze komen afzonderlijk door: een heilssoldaat, een dronken zeeman, een hoogleraar die nog steeds met zijn oude specialisme bezig is. Elk spreekt vanuit zich en eigen ervaring, zodat het geheel vertekend, bijna karikaturaal aandoet.

Stel nu, dat alle drie harmonisch samenwerken en dat één van hen als spreker optreedt. Dan kan de heilssoldaat allerhande geloofswaarden aandragen, de zeeman brengt menselijke ervaringen en kennis van vreemde landen, de hoogleraar vult, puttende uit zijn weten en ervaring, alles aan tot een zinnig en gefundeerd geheel. Het gebrachte werkstuk wordt opeens veel aanvaardbaarder, heeft een wijdere draagkracht en is voor meer mensen aanvaardbaar.

Dit is alleen maar een heel klein voorbeeld. Er zijn groepen die tijdens een enkele zitting met een enkele spreker toch actief zijn met 20, 40, ja zelfs rond 80 kontakten. De toehoorder bemerkt hiervan weinig of niets - al wordt een enkele keer van "spreker" gewisseld. Maar men kan meer presteren, kan met meer factoren rekening houden, alleen dank zij het feit dat men onderling verbonden is.

Wanneer u op aarde een bepaalde sfeer oproept en die sfeer is niet bepaald prettig. De sfeer die sommige mensen rond zich wel oproepen lijkt opeens mestput in vergelijking tot de parfum van de norm. Niet dat dit bij u het geval zal zijn, maar het komt nu eenmaal voor en wordt door de geest en vaak ook door de mens als schadelijk ervaren.

Als geest kun je niet proberen die "mestgeur" weg te drukken. Dit bereik je niet. Maar je kunt wel proberen die geur op te nemen in iets anders, een aanvulling, waardoor het wezen van de sfeer een grote verandering ten goede ondergaat.

Verbaas u daarover nu maar niet. U moest eens weten hoeveel van uw "heerlijke" parfums gebaseerd zijn op op zich stinkende stoffen en vloeistoffen. Wanneer u zoudt beseffen hoe een kleine en op zich niet belangrijke toevoeging dan opeens toch de door u zo zeer geprezen geur kan laten ontstaan uit het gehele mengsel zoudt u m.i. verbaasd staan.

Op een soortgelijke wijze is het vaak voor een geest mogelijk een niet aanvaardbaar sfeertje te veranderen, alleen door er iets aan toe te voegen waardoor het geheel voor mens en geest opeens een andere betekenis krijgt.

Dit kan zelfs voor de geest van belang zijn, want juist door die op zich geringe verandering in sfeer wordt het dan weer mogelijk een boodschap door te geven, iemand te helpen, bepaalde dingen in de stof te bereiken.

Men vraagt ons nog wel eens: zijn er bij jullie geesten niet zeer hoge geesten - vaak noemt men zelfs de namen hiervan - die er wel even voor kunnen zorgen dat .b.v. Reagan en Andropov tot overeenstemming komen? Gekke naam trouwens: Andropov. Mij klinkt het als mens op de pof, op afbetaling.

Degenen die echter zo redeneren vergeten wel één ding: waarom bestaan wij met een ik-besef? Want wij hebben de vrijheid om ons t.m. allerhande voorstellingen te maken en voor onszelf allerhande belangen daarmee te veroorzaken.

Het antwoord luist: omdat wij alleen op deze wijze voorlopig deel uit kunnen maken van de totaliteit. Zeker, wij moeten allerhande voorstellingen en illusies verliezen. Maar dit is voor ons eerst mogelijk wanneer wij iets omtrent de werkelijkheid van ons eigen zijn beginnen te begrijpen.

Zeker, een dergelijke grote geest kan naar de aarde komen. Maar wat zal het gevolg zijn van een dergelijke beïnvloeding? Andropv zal waarschijnlijk een psychiater roepen onder het motto: ik ben wat overspannen. Reagan zal zeggen: O Heer, bevrijd mij van deze duivel. Want wanneer je tot deze mensen vrede roept klinkt hen dit als een onmogelijkheid, als een vloek in de oren. Vrede, jawol, maar dan alleen op mijn voorwaarden, anders is niet mogelijk. Want voor dergelijke mensen mkomt vrede gemeenlijk neer op een erkenning van de eigen en opperste macht tegenover de onderwerping van anderen.

Een geest kan hier niet ingrijpen zonder meer. Wanneer de mensheid er toe zou komen zichzelf op aarde uit te roeien, zo zullen wij allen dit zeer betreuren. Maar zelfs de allerhoogsten onder ons kunnen daaraan niets doen.

Het enige wat voor ons mogelijk zou zijn komt neer op een voor zoveel mogelijk mensen zelfs tijdens een wrede en pijnlijke overgang het gevoel van innerlijke vrede dermate beschermen dat zij door deze ervaring van harmonie terecht komen in een wereld van grotere eenheid en niet eenzaam behoeven te dolen.

U ziet, dat wij beperkingen hebben, maar aan de andere kant, heel wat te doen hebben. Er wordt wel eens spottend gezegd dat een ieder die doodgaat op aarde bij onze afhaaldienst terecht komt. Waarbij vele mensen dan denken aan een soort geestelijke vluisnis-ophaaldienst.

Ook bij dit werk geldt dat geestelijke harmoniën bepalend zijn. Op uw wereld zouden harmoniën bepalend moeten zijn, maar zijn dit niet. In de stof spelen tegenstellingen een veel grotere rol en schijnen voornamelijk disharmonien van invloed te zijn op het leven en beleven van een meerderheid. De disharmonien zijn ook voor beleving en bestrevingen vaak meer bepalend dan alle harmoniën die toch wel degelijk ook op aarde zouden kunnen bestaan en soms ook tijdelijk tot stand gebracht worden.

Elke mens die overgaat zal opgewacht worden door die geesten waarmede een mate van harmonie denkbaar is. Maar aan de feiten in de stof kunnen wij vanuit de geest maar betrekkelijk weinig veranderen. Alleen in de ergste gevallen besluit men wel eens iemand voortijdig aan onze kant te halen en zo een bron van disharmonie uit te schakelen. Maar dit betekent dat er vele geesten nodig zijn, die als een soort babysitters optreden voor die geest. Want wij zijn dan geheel voor de verdere ontwikkelingen van een dergelijk ego aansprakelijk tot het weer inkarneert. Waarbij de moeilijkheid vooral vaak ligt in het feit dat een dergelijk ego vooral zijn macht terug wil hebben en dus geen zin heeft op aarde terug te keren en zich voorlopig met een speen tevreden te stellen.

Toch blijkt uit dit alles wel, dat wij altijd weer bezig zijn en in vele gevallen daarbij ook met jullie en jullie wereld. Wanneer u werkt in de geest, bewust of onbewust maakt u voor ons een werken met meer resultaat of op kortere termijn mogelijk.

Daarbij is het dan niet van belang of u spiritualistisch, spiritistisch, religieus of alleen maar menselijk bent ingesteld en denkt. Het gaat om de mogelijkheid tot het bereiken van een zekere harmonische eenheid.

Vertaal dit in een begrip van saamhorigheid. Het begrip dat alles in wezen wel aanvaardbaar en goed moet zijn en op de duur het gevoel, dat je met alles verbonden bent. Tot je uiteindelijk gaat beseffen dat je deel uitmaakt van een geheel en daarin zoals alles wat je kent alleen een klein deel betekent.

Overigens is dit laatste een waarheid die voor al onze werelden geldt. Daarom is geestelijk werken niet alleen maar belangrijk om een wereld te verbeteren of een middel om de mensheid sneller tot bewustzijn te brengen. Het lijkt er eerder op dat al deze mogelijkheden een nevenverschijnsel zijn bij een zoeken naar de werkelijke eenheid van innerlijk bestaan.

Heel veel mensen die een toespraak als de mijne aanhoren reageren met een: alles heel mooi, maar wat is in de praktijk het nut van dit alles? Nut in menselijke zin heeft geestelijk werken zelden of nooit. Er zijn immers geen berekenbare rendementen van te verwachten?

Geestelijk werken is, indien je alleen naar de kenbare effecten er van wilt zien, eerder zo iets als een loterij: in kenbaar resultaat brengt het meestal niets, maar er kan een hoofdprijs ook vallen. Denk dus nooit dat je met geestelijk werken in de sferen of op aarde een berekenbaar effect tot stand zult brengen.

Plannen kun je maken zoveel je maar wilt, maar zij blijven altijd wensen onder voorbehoud en geen zekerheden. Wanneer de witte broederschap na haar jaarlijkse bijeenkomst begint na te gaan wat er het beste gedaan kan worden gezien de invloeden die op zullen gaan treden kun je spreken over planning.

Maar dan berust die planning op het aflezen van waarschijnlijkheden en een poging daarin de eigen krachten maximaal en zo harmonisch mogelijk te manifesteren.

Vaak kun je hun voornemens in menselijke termen interpreteren als: saamhorigheidsgevoelens onder de mensen doen toenemen door gebruik te maken van de omstandigheden die voorkomen bij het optreden van natuurrampen.

Dit is bereikbaar en heeft zeker voor de ontwikkeling van de mensheid bepaalde voordelen. Maar in feite zijn dit geen hoofdwaarden, maar gaat het om het versterken van nevenverschijnselen.

Het wessacfeest is een bijeenkomst, waarop krachten direct worden beleefd, uitgestort en innerlijk ervaren. Maar het spreekt voor zich dat er een definitieve scheiding ligt tussen dit beleven en de besprekingen in de z.g. grote raad en de z.g. kleine raad. Want dan gaat het niet meer om die invloeden, die worden eenvoudig als gegeven aanvaardt. Men spreekt alleen over datgene wat men zelf gezien deze invloeden meent te moeten, te kunnen en eventueel ook te mogen doen.

Het is een scheiding die u als mens eveneens zult ervaren wanneer u begint geestelijk te werken. Dan bemerk je op een gegeven ogenblik dat je over krachten kunt beschikken, beleef je diep in jezelf bepaalde zaken en komt dan weer tot je menselijk denken en verstand terug waarop je reageert: die krachten zijn er dus, waarvoor zou ik die nu eens kunnen gebruiken? Waarop je aan het werk gaat en je plannen probeert uit te voeren zonder ook maar even zeker te kunnen zijn dat er inderdaad een volgens u positief resultaat uit voort zal vloeien. Dit kan wel het geval zijn, maar dat al uw verwachtingen uit zullen komen is op zijn minst genomen erg onwaarschijnlijk. Het enige wat je met zekerheid kunt bereiken is, dat mensen innerlijk wat veranderen.

Mensen zullen dan innerlijk vaak een klein beetje sterker, wat meer lichtend zijn. En als geest is het enige wat je met enige waarschijnlijkheid door je werken bereikt het feit dat steeds meer mensen een soort eenheid met je gaan vormen en zo de grens tussen de twee werelden langzaam maar zeker begint iets te slinken. Tot op een punt waarbij je van elkander weet, waar de mogelijkheid tot harmonie ligt.

Hierbij oeten alle uitingen in feite ook als bijkomstig worden beschouwd: de uiting is de manifestatie vande eenheid, niet de eenheid op zich.

Hoe mensen daaraan iets kunnen doen? Ik heb reeds gezegd dat zij groepen moeten vormen. Maar mensen zijn verschillend van aard. Je kunt groepen vormen van mensen die het over bepaalde punten eens zijn. Dit is gemeenlijk een gunstig uitgangspunt mits verschillen van mening binnen de groep nog steeds worden toegelaten.

Je kunt ook met een bepaalde discipline werken, zoals sommige scholen en groepen die zich binden middels geloften enz. tot een bepaalde wijze van leven en handelen en daarnaast uitgaan van een door enkelen voor allen bepaalde wijze van geestelijk leven en streven. Voor persoonlijkheden die hieraan steun beleven kan ook deze wijze van werken goed zijn.

Dan zijn er ook groepjes die door een toeval ontstaan. Vaak kennen de meesten elkaar wel enigszins, maar het komt voor dat, als bij een joodse plechtigheid waarvoor een quorum noodzakelijk is enkele vreemdelingen er tijdelijk bijkomen.

Hier gaat het om het doel, niet om de persoon en aard van de deelnemers zonder meer, al zullen allen wel aan bepaalde criteria moeten voldoen. Deze groepjes werken veel minder continue dan de tot nu toe genoemde maar zijn aan de andere kant soms heel erg belangrijk daar zij op het juiste ogenblik de juiste sfeer scheppen en een noodzakelijke overdracht van krachten mogelijk maken.

Kortom: er is geen vaste regel te geven. Da moeten de mensen zelf weten. Zelfs doelmatige methoden lopen sterk uiteen en berusten soms op zeer ascetische benaderingen, maar gaan tot het wel zeer mundane toe.

Trek u van het anders zijn van anderen niets aan. U behoort op het ogenblik bij een bepaalde groep? Goed. U hebt mogelijk een instelling waardoor u alleen of voornamelijk in harmonie kunt komen met mensen die uw instelling aanvaarden, uw wijze van werken op zijn minst niet zonder meer verwerpen.

Wat deert u dit alles? Wanneer er maar een voldoende harmonie bereikt wordt met geestelijke inhoud en werking. Maar één ding heb je altijd nodig: het ogenblik waarop je je geheel terug trekt uit de stoffelijke wereld en werkelijkheid, het ogenblik waarop je even alles vergeet, zelfs wat je zelf meent te zijn.

Nodig is het ogenblik waarop je alleen nog maar probeert te beseffen dat er een kracht is, dat er een licht is, dat je ook deelt van dit licht, deelt van die kracht. De wijze waarop je die toestand bereikt is dan verder niet zo belangrijk. Maar dit heb je nodig want dit is de basis van alle geestelijke ontwikkeling en alle geestelijk werken zoals dit laatste op aarde kan bestaan. Alleen zo kan een geestelijk werken voor de mensheid als geheel van invloed zijn.

Ik weet niet, of ik u hiermede voor u verhelderende dingen heb gezegd. Maar lijkt u iets niet logisch of onduidelijk dan kunt u dit nu kenbaar maken.

Nu nog even een oude les die voor velen toch belangrijk kan worden: wanneer je van sfeer tot sfeer kracht krijgt is het effect ongeveer als dat van een getrapte waterval: De waterverplaatsing wordt bepaald door stroom plus hoogte, maar de slagkracht van het vallende water wordt bovendien meebepaald door de valhoogte. Sta je aan de onderkant, dan zal een deel van de werking dus bepaald worden door de valhoogte van de laagste trap.

Bij een gaan van sfeer tot sfeer speelt zich iets dergelijks af.

Wanneer wij vanuit zomerland willen werken op aarde is onze slag.-
kracht natuurlijk veel minder dan wanneer wij bijwijze van spreken
vanuit de zevende hemel zouden werken. De directe indruk die de
kracht maakt is in dit laatste geval onvergelijkbaar veel groter.

Hoe dichter bij de aarde de kracht wordt gericht, hoe
sterker de eigen aard en wijze van beleven bepalen zal hoe en of
die kracht verwerkt en gebruikt zal kunnen worden.

Het kan dus voor U van groot belang zijn niet alleen maar met
"de geest" in contact te komen, maar om in contact te komen met een
wereld die, gezien vanuit de uwe, zo hoog mogelijk is.

Zo hoog mogelijk betekent in dit verband: zo harmonisch mogelijk
niet met zo weinig mogelijk tegenstellingen. Een wereld waarin dus zeer
weinig onderscheid zal bestaan tussen al wat er in leeft.

Wil je een harmonie met een dergelijke wereld bereiken dan
zouk je allerhande denkbeelden opzij moeten zetten. De werkelijk
hoogste contacten die je bereiken kunt bij een geestelijk streven
op aarde zijn niet meer menselijk uitdrukbaar. Zij zijn a.h.w. een
soort leegte voor u omdat al wat daar bestaat voor iemand die nog
leeft op aarde niet omschrijfbaar, laat staan uitdrukbaar is.

Maar een dergelijk contact, dat mentaal niet bepaald als
bevredigend ervaren zal worden, betekent wel dat de krachten die
in je tot uiting komen evenals de bevrijding van de grenzen
waarbinnen je meent te bestaan dermate volledig worden, dat je op
aarde zelfs dingen tot stand kunt gaan brengen die voor anderen
onbegrijpelijk, ja, onvoorstelbaar zijn.

Dit is nu het wonderlijke van de gehele zaak: je kunt alles
bereiken, ook op aarde, maar wel alleen wanneer je geestelijk alles
weet te zijn. Wat neerkomt op een geestelijk deel zijn van al het
zijnde. Deel ook van alle vormen waarin het zijnde zich manifesteert.
Dat je dit als mens niet zo snel zult bereiken is wel duidelijk.

Wat dan te doen? Zoek in een geestelijke wereld contacten te
vinden en kies zo mogelijk daarbij voor iemand die in dit opzicht
al iets dichter bij de eenheid met het zijnde staat dan U. Probeer
dan niet de kracht te benoemen, maar een bepaalde inhoud en beteke-
nis te geven. Volsta met het ontstane contact te aanvaarden alsof het
een soort fonteintje zou zijn waaruit zo nodig wat licht en kracht
kan spuiten.

Wijzelf moeten er voor zorgen, dat deze kracht steeds in en
zo mogelijk rond ons aanwezig is. Wij in de sferen dienen dit te
doen in en voor onze eigen wereld, u mensen dient dit te doen in en
voor uw eigen wereld.

De geest kan u helpen, ja. Maar de geest kan uw taak niet
van u overnemen. Want alleen uit hetgeen u wezenlijk bent kan iets
ontstaan wat men mogelijk als genade aan kan duiden, kan iets tot
standkomen wat u geestelijk ver boven de grenzen uit kan dragen
die menselijk nog bestaanbaar geacht worden.

Zoekt daarom, wanneer u het eerlijk en oprecht meent, een
geestelijke eenheid te bereiken met geestelijke werelden en, of perso-
nen waarin uw eigen ikje tijdelijk op schijnt te houden met bestaan.
Zoek niet als u geestelijk wilt werken naar de mooie dromen.

O, het is natuurlijk leuk. De t u gosteren avond nog in zomer-
land geweest? Wat een fantastische kooruitvoering met de muziek
van de sferen als achtergrond. Grandioos.

En denk nu niet, dat ik de gek met u steek. Het was er
inderdaad, altans iets wat u zo zoudt beleven. Maar het was alleen
een verschijnsel, niet essentieel in zijn uiting.

Het is misschien voor u wel aardig uit te treden naar andere werelden en daarvan enige beelden terug te brengen. Maar begrijp dat wel, dat het daar niet om gaat. Het is niet zo belangrijk dat u zich bewust bent van uw uittredingen en de werelden die u bereikt hebt, het is belangrijk dat u de harmonie die mede tot die werelden behoort in uzelve beleeft en vanuit u zelve uitstraalt.

Nog dit: heel veel mensen menen, dat geestelijk werken hard werken betekent. In feite niet geheel, tenminste wanneer je het goed doet. Wat is er beter dan innerlijk volledig rustig en harmonisch te zijn? En dit is het effect dat je voor jezelf bij een bewust en gericht geestelijk werken veroorzaakt. Het geeft zoveel vreugde, vrede en voldoening dat er heel wat mensen aan verslaafd geraken. Zeker, je kunt er doodmoe van worden. Maar is dat nu nog werken?

Met werken is het op uw wereld vreemd gesteld. Eens betekende het: het presteren vindingen. Dingen die een ander bij voorkeur niet of niet geheel op gelijke wijze kon presteren.

Daarna kwam het werken tegen betaling, waarbij de betaling steeds belangrijker werd t.a.v. het werk. En uiteindelijk werd in de ogen van velen werken vooral: het aanwezig zijn daar waar gewerkt wordt op de ogenblikken dat je daarvoor betaald wordt.

Wanneer echter je liefhebberij gelijktijdig je werk wordt is het spel, werk en in feite van alles tegelijk voor je. Een zelfvervulling, iets wat je niet kunt missen. Geestelijk werk is zo.

Wie begint met geestelijk werken maakt een leerproces door. Hij moet veel van zichzelf opzij zetten en zaken waarmede men tot op dat ogenblik steeds bezig was zo nu en dan leren vergeten.

Heb je echter eenmaal het punt bereikt waarop je zelfstandig leert werken, zo maakt het gelukkig, Je wordt er innerlijk warm door, kent geen angsten meer, wordt niet meer voortdurend gekonfronteerd met dreigingen en tegenstellingen. Er is vrede in je. De rest zul je wel weer zien. Want de vrede die je beleeft gaat boven de tijd uit, die kun je niet meer verliezen. En de rest komt er dan voor jou werkelijk niet meer zo opaan.

Mogelijk klinkt u dit bereiken als een steeds meer verdroemd en wereldvreemd worden. Voor u echter een oordeel uitspreekt moet u zich eens afvragen, wat uw wereld u dan wel kan bieden in de plaats van deze vrede, dit innerlijk gelukkig zijn.

De vrees voor God en de angst voor de duivel misschien? De angst voor het atoomgeweld dat een alles zou kunnen vernietigen? De voortdurende en steeds frustrerende strijd om het oude te behouden "want de natuur gaat anders ten gronde"? Zeker, dit laatste behoort tot de dingen die stoffelijk belangrijk zijn. Maar uit de eeuwigheid of het alzijnde bezien hebben zij toch geen betekenis?

Om het eenvoudig te stellen: Wanneer er slechts een alomvattende god en schepper is, heeft deze ook de duivel gemaakt. Wie God eenmaal in zich gevoelt zal Hem in de duivel zo goed erkennen als ergens anders. Maar wie de duivel overal zoekt, zal hem overal vinden, ook in God zelf. Dus zoek niet naar de duivel, naar het negatieve.

Geestelijk bezien is niet belangrijk hoe lang je leeft, 15 of 500 jaren. Belangrijk is alleen maar dat je die eenheid beleeft, het geluk, de vrede en uiteindelijk het opgaan in het al kent.

Maak je dan niet druk over de vraag of je dan of dan dood zult gaan, maak je alleen maar druk over de vraag of je die innerlijke vrede kunt bereiken. Want ook wat dit betreft kun je op aarde al heel veel tot standbrengen.

Maar het enig-blijvende daarvan is de betekenis in een totale harmonie. Of, om het anders te zeggen: Wanneer je een belangrijk deel van het goddelijke zoals dit geuit kan worden ook waarmaakt, zo is dit blijvend. Maar wanneer je alleen probeert scheidslinnetjes te trekken tussen twee vlakken van het goddelijke zo zal een dergelijke scheidslinnetje nooit lang blijven bestaan. Want dit is slechts een illusie die wel moet vergaan.

Wanneer u op deze wijze leert denken zult u ook enigszins kunnen beseffen waarom innerlijke harmonie zo belangrijk is. Daarnaast zult u ontdekken dat, waar in een ander een dergelijke harmonie bestaat, er geen werkelijke grens meer tussen u beiden bestaat.

Alleen reeds het feit dat in beiden de harmonie bestaat - zij het mogelijk nog beperkt - betekent reeds dat er sprake is van een hoge mate van samenwerking, van versmelting op geestelijk gebied. Het betekent dan een steeds weer putten uit elkanders krachten, maar ook een elkaar niet meer zien als afzonderlijke waarde, maar als een soort deel van alles wat je nu nog als ik beseft.

Er kan in deze dagen zeer veel geestelijk werk gedaan worden. Maar dan moet je wel beginnen allereerst die vrede en harmonie in jezelf te zoeken om dan met anderen te samen steeds meer een uitdrukking te zoeken voor de eenheid die je innerlijk dan al enigszins ervaren hebt. Indien iemand kommentaar heeft is dit nu mogelijk.

x Komt dit niet neer op een: men wordt vrij zodra men zichzelf vergeet?

- Je wordt zelfs niet vrij wanneer je jezelf vergeet. Wanneer je werkelijk jezelf vergeet ben je niet, maar je ervaart al. Ik hoop dat u daarover eens wilt nadenken. Het is kort geformuleerd maar zegt zeer veel.

Vrijheid is een illusie die een mens koestert zolang hij nog niet weet hoezeer hij in alle vormen gebonden zal zijn aan hetgeen hij reeds geweest is lang voor er een mensheid bestond.

Geen verder kommentaar, hetgeen betekent dat ik gevoegelijk kan gaan afsluiten. Ik heb u dingen gezegd die zo dicht bij de werkelijkheid liggen als je met woorden kunt komen. Niets van hetgeen ik verteld heb is een praatje voor de vaak.

Wat ik gezegd heb over de mogelijkheden en gevolgen wanneer steeds meer mensen aan dit werken mee gaan doen is volkomen waar. De veranderingen die in de tijd ontstaan kun je niet geheel voorzien en zeker niet zelf plannen. Maar waar de harmonie is houdt langzaam maar zeker alle tegenstelling op te bestaan. En dit is het belangrijke, ook in uw wereld.

Wanneer u zoekt naar bijzondere gaven is het mij wel. Maar denk dan niet dat gaven en bewustwording altijd identiek zijn. Een gave is iets wat je hebt. Het werken daarmee op grond van een innerlijk bewustzijn, harmonie en innerlijke vrede echter is iets wat uit de totaliteit voortkomt. Op het ogenblik dat je zelf een uiting begint te vormen van die totaliteit en daarvan enig bewustzijn bezit zult u kunnen stellen: mijn gave is een uitdrukking van die totaliteit. Verder kun je niet gaan.

Ten laatste: ik heb getracht u enkele voorbeelden te geven van de wijze waarop een groepje mensen of geesten tot een geestelijk werken zou kunnen komen. Het bepaalt niets over het voor u geldende wanneer en hoe, maar kan u enig denkbeeld geven waardoor u beter zult beseffen waar, wanneer en hoe u mogelijkheden ontmoet.

Ten laatste en ten onvervloede herhaal ik nogmaals: Denk niet dat je van anderen die harmonie kunt krijgen. Je moet deze eerst in jezelf vinden. Je moet eerst innerlijk tot een geestelijke kracht

geworden zijn voor je in harmonie met andere geestelijke krachten iets kunt betekenen en tot stand brengen op uw wereld. En daarbij wil ik het dan laten.

Hartelijke dank voor uw aandacht en een goeden avond.

—0—0—0—0—0—0—0—0—0—0—

Goeden avond vrienden.

Wij zouden in dit tweede gedeelte van de bijeenkomst deze maal wat meer actueel mogen zijn. Maar ja, wat is nu werkelijk actueel? Iets zoals die bakier uit 's Granvenhage, die lasten aan zwart geld had te dragen? Maar toen ging het mis. Dat is geen kattedepis. Nu zit hij er mee met al zijn magen.

Het lijkt wel een dwaas verhaal, maar als je even verder kijkt zeg je "lieve mensen, wat hangt de wereld toch van onbegrijpelijkheden aan elkaar. Soms zelfs op een fraaie wijze.

Dan hoort u weer dat het beter gaat met de economie, zo goed alweer dat grote aantallen arbeiders af moeten vloeien indien het bedrijf nog behouden wil blijven. Vreemd, nietwaar?

Of deze: om de armoede van deze wereld enigszins door zijn nabijheid te troosten en tot vrome aanvaarding te brengen gaat zijne Heiligheid binnenkort weer op reis naar Afrika. Kosten voor enkele dagen: meer dan f 37.000.000.

Ik zeg niet, dat het altijd zo wordt verkondigd, maar je zoudt gezien alles wat men zegt er wel degelijk zo over kunnen denken. En kijk dan eens naar eigen land:

Ik vindt het binnenhof op het ogenblik een van de interessantste plaatsen van uw land: Een binnenplaats die altijd weer volstaat met van eigen belangrijkheid overtuigde demonstranten, waar niemand meer naar kijkt. En dat de gehele dag door, dag in dag uit.

Je vraagt je wel eens af waarom die mensen daar zo blijven staan. Maar ja, mogelijk zijn er wat mensen onder die al eens een keertje hebben moeten zitten en dus nu voorzichtig geworden zijn.

Trouwens, de krakers zijn ook al een heel interessant verschijnsel. Vroeger verstonden wij onder een kraker een sloper. Nu blijkt dat krakers mensen zijn die eigen woonrecht op willen bouwen door andermans eigendomsrecht te slopen.

Hebben zij gelijk? Ik weet het niet. In ieder geval maken zij leel wat trammelant. Ik vraag mij dan ook af of een werkelijk wegvallen van alle krakers uit de actie niet zeer nadelig zou zijn voor de werkgelegenheid: je hebt uiteindelijk elke keer toch wel minstens honderd agenten nodig om hen er uit te slepen.

Nu ja, de mensen vinden het kennelijk doodgewoon. Er wordt weer eens iets kapotgeslagen. Niks aan de hand. Daar staat dan weer het geraamte van een abri-tje. De goegemeente houdt zich er buiten en mompelt dat men tegenwoordig zo baldadig is.

Wees nu eens eerlijk. Zonder deze baldadige jonge mensen zouden er minder glaszetters aan het werk zijn, de glasfabrieken zouden minder afzetten en minder gemeenten kunnen afzetten. En de gemeenten zouden minder kans hebben om de belastingbetalers weer af te zetten.

Soms is het roerend mooi en dwaas tegelijk. U weet dat het openbaar vervoer weer duurder gaat worden? Dat is nodig, zo zegt men. Maar de werkelijke reden is, dat de prijs van het openbaar vervoer in geld wordt berekend en de prijs van autovervoer in mensenlevens.

Ook al iets om eens nader over na te denken. En al die z.g. actualiteiten bij elkaar doen mij verzuchten: Mijn God, waar houdt men zich eigenlijk nog mee bezig?

Je hoort dat er een nieuwe beweging komt, anti-abortus. Maar kijk dan eens naar hun demonstraties. Wie lopen daar voorop? Dames die het niet meer nodig hebben, heren die onthouding van de mogelijkheid altans officieel en openbaar aanvaardt hebben en kinderen die er nog niet aan toe zijn. Vergezeld vaak van vrouwmensen die zich van de wereld hebben afgezonderd achter een kap en dit nu dubbelop doen achter een spandoek.

Hen zou ik willen vragen: waarmede zijn jullie eigenlijk bezig? Is jullie denken dan inderdaad altijd en voor een ieder zo juist? Wanneer jullie werkelijk menen dat jullie mogen bepalen hoe anderen zullen mogen leven en onder welke omstandigheden een ander mag sterven, wat verschillen jullie dan in wezen nog van al die mensen en groepen die jullie zo sterk plegen te veroordelen als b.v. Hitler?

Die man ging toch ook van het standpunt uit dat hij wist wat goed was en wat slecht was en dacht in het begin ook nog dat men, wanneer men zijn decreten maar aanvaarde, geen slechte aan hem zou hebben.

Soms krijg ik het gevoel dat uw gehele wereld vol zit met - mag ik het wel hardop zeggen? Nu ja ..- met kleine Hitlertjes. Dictatortjes die alleen hun eigen denkbeeldjes verkondigen, alleen ijverig bezig zijn met hun eigen belangetjes en stellinkjes en al het andere eenvoudig en oprecht van de kaart proberen te vegen.

Eerlijkheidshalve wil ik wel toegeven dat er in deze tijd veel meer geveegd dient te worden. Kijk maar eens naar naderland. Dat ziet er vaak uit als een mestvaalt waarop de hondhopen zo nu en dan een garnering vormen.

En dan de kennis van deze dagen. Er is bijna niemand meer die nog weet wat democratie werkelijk betekent, beseft u dat wel? Democratie betekent bij us dat, zodra er iets gebeurt wat .jij niet leuk vindt, je je gedisciplineerd dient te achten.

Je mag niet zeggen stomme nikker, ook al is de persoon in kwestie beide. Je dient hem dan aan te spreken als "niet geheel verstandige kleurling".

Het is overal het zelfde. Neem nu eens de discriminatie der sexen. Ik heb wel eens gedacht dat, wanneer men dit in de nu door vele vrouwen verkondigde zin van het begin af aan had gehandhaafd men al die ellende op aarde nooit had gehad.

Maar goed, ieder bekijkt de zaak op zijn manier. Je hoort steeds meer dames of wat er voor door wil gaan roepen, dat de vrouw gediscrimineerd wordt. Nouja, dat zal dan wel waar zijn. Aan de andere kant vraag ik mij dan toch wel even af, hoeveel mannen er gediscrimineerd worden. Die hoor je niet zo luid. Maar ja, die zijn er kennelijk aan gewend en zijn getrouwd.

Wij moeten zorgen voor alles. Alles moet beter, mooier, schooner en dat alles moet natuurlijk ook betaald worden. Maar dat laatste blijkt men steeds weer te beschouwen als iets, wat een ander wel kan doen.

Wanneer ik b.v. eens kijk naar het perfectionisme waarmede bepaalde ambtelijke apparaten werken zo sta ik werkelijk stom van verbijndering: Neen, niet be, maar ver.

Wanneer een aanvraag binnenkomt dient deze eerst getoetst te worden door vijf verschillende afdelingen. Dit opdat geen enkele afdeling verantwoordelijk kan zijn en zelf een verkeerde beoordeling

kan geven. Het gemiddelde wordt als aanbeveling bij de aanvraag opgenomen en gaat naar een kommissie van onderzoek welke het geheel naar rijp beraad en onderzoek doorverwijst naar een instantie welke uiteindelijk, na vele besprekingen zal besluiten de zaak door te verwijzen naar een nog meer bevoegde instantie. Welke dan, na de nodige vergaderingen, een aanbeveling plaatst die wordt verwezen naar een uitvoerend orgaan (een ... met export bevoegdheid lijkt het wel te betekenen) hetwelk dan een uitvoerende lagere instantie van de beslissing op de hoogte brengt. Waarop rond 5 lagere instanties zich nog eens ernstig afvragen, of het alles wel geheel goed is gegaan. Wanneer ook dezen dan hun stempeltje hebben gezet is het al te laat om het project uit te voeren.

U lacht nu wel, maar komt het daarop in de praktijk niet al te vaak neer? Er zijn nu eenmaal vreemde dingen. Neem het nederlandse aardgas. Lieve mensen, wanneer er ooit een natie is geweest waar alle politiekepartijen op gas lopen is het toch wel uw land. O, zo nu en dan zit wel een luchtje aan, maar daar moet je dan maar niet op letten.

Een vreemde situatie: het aardgas is in feite van jullie allemaal, nietwaar? Dus moeten jullie in eigen land meer betalen voor dit gas dan de mensen in het buitenland die het van uw land kopen.

Waar blijft hier de logica? Die heet: de staat heeft het geld nu eenmaal nodig. En waarvoor heeft die staat dat geld dan zo hard nodig? Om verder te gaan met dezelfde ingewikkelde en betuttelende en perfectionistische wijze van " regeren " die men tot op heden heeft gehanteerd.

En is het werkelijk nodig dat zij dit doet? Geheel niet. Ga als voorbeeld maar kijken op elk kruispunt waar stoplichten staan. Dan zult u met mij konstateren, dat de betekenis van de lichten inde loop der tijd sterk gewijzigd is.

Vroeger betekende groen: doorrijden. Oranje: afremmen. Rood stop. Maar nu is dit in de praktijk veranderd. Groen betekent nu: het dondert niet, jagen maar. Oranje betekent: extra poepie gas geven, dan haal je hem nog. En rood betekent nu: je kunt het nog net halen wanneer die stommelingen voor het andere licht niet te snel optrekken.

Hoe dat komt? Er zijn eenvoudig te veel stoplichten gekomen. Te veel verandert de houding die men aanneemt. Vandaar ook dat men steeds weer hoort dat er sprake is van een gezagscrisis. Alsof het nog niet erg genoeg is dat er een gewone crisis is krijgt u die er nog bij.

Het waarom van die gezagscrisis is duidelijk: er zijn tegenwoordig zoveel mensen die zich gezag aanmatigen dat niemand meer in kan zien dat de pretentie van gezag ook gezag is. En wanneer niemand meer weet wat werkelijk gezag is houdt men alle gezag voor gezien.

Of neem de politiek eens. Ik heb die enige tijd gevolgd. Nu ja, gevolgd ... wij moeten natuurlijk de gedachten aflezen van mensen. Maar zelfs dan zal het er volgens mij niet idioter uitkomen dan het is.

Politiek blijkt te zijn: alles doen wat je beloofd hebt om niet te doe zolang er geen mensen zijn die in voldoende hoeveelheid daartegen hun stem verheffen en dan later ook uitbrengen. Maar komt er nu een betrekkelijk kleine groep die tegen een deel van je zonden met groot geluid in opstand komt, dan geef je die hun zin. En dat dan op rekening van de anderen, die zo nog minder krijgen dat hetgeen wat zij rekenden minimaal van je te mogen verwachten.

Vroeger zeide men: het is de rechtvaardigheid die regeert. Maar die heeft men niet meer terug kunnen vinden, dat is wel duidelijk. Daarna sprak men: het is de meerderheid die regeert. Wat mogelijk waar is wanneer je alleen met stemmen-tellen rekening houdt, maar vanuit het standpunt van elk volk is het altijd weer een minderheid die een meerderheid regeert.

En welke minderheden regeren in feite steeds weer de meerderheid? Heel eenvoudig: de minderheid die het hardste schreeuwt en het minst eerlijk blijft, regeert. De meerderheid verliest altijd weer omdat een te groot deel ervan te dom is of te beschaafd om mee te schreeuwen en tegen eigen woorden in te handelen.

Vroeger moest men een goed denker, een filosoof, maar gelijktijdig zeer daadkrachtig zijn, om een goede leider voor een volk te kunnen worden. Tegenwoordig moet je eerder een schreeuwlelijk zijn.

Musea zijn gevuld met portretten en beelden van mensen die meester waren in het daadkrachtig hanteren van halve waarheden. Neem Napoleon. Die vertelde, dat elke soldaat de maarschalksstaf in zijn ransel droeg. Mogelijk waar. Maar wee degenen die hem er uit probeerde te halen tenzij om sappeurs of mineurswerkzaamheden mee te verrichten. Trouwens, dat is ook sterk veranderd wanneer je de muziek moogt geloven. Of heet een van uw bekendste militaire marsen soms niet in de volksmond: turf in je ransel?

Nog steeds probeert men een ieder te laten geloven dat een maarschalk kan worden. Maar schalkje, schalkje, er zit een maar bij. De mogelijkheid zal theoretisch nog wel bestaan, maar men geeft je eenvoudig de kans niet. Uw lot is de grauwe middelmaat.

Er is een situatie op aarde ontstaan, waarin het belachelijke dreigt het normale te worden en het normale steeds meer belachelijk wordt gemaakt. Neem alleen dit: de russen willen vrede, de amerikanen willen vrede. Zeker, maar de moeilijkheid is dat bij een werkelijke vrede elke dreiging van buitenaf wegvalt en dat zou wel eens kunnen betekenen dat je binnenslands eindelijk eens al je beloften waar dient te maken en geen uitvluchten meer kunt vinden.

Daarom kiest men altijd weer voor een tijdelijke vrede, vol van spanningen en altijd weer met een voor alles aansprakelijke vijand. Zo is het werkelijk wel te begrijpen dat men in suriname van nederland de kwaaië pier maakt. Dat landje ligt ver weg, dus die zullen toch wel niets doen, nietwaar. Bovendien is het feit dat de nederlanders aan alles schuld hebben gelijktijdig een vrijspraak voor de militaire leiders.

De mensen daar worden doofgeschreeuwd met verklaringen waaruit moet blijken dat suriname in alle opzichten beter is dan nederland, zodat het alleen dwazen en verraders kunnen zijn, die ondanks alles er voor kiezen in uw land te verblijven en de sociale dienst werk te verschaffen. Volgens de betogen is suriname vol van vuur, kracht en werklust. Daarom is men in dit land ook nog steeds aangekomen op gastarbeiders.

De mensen zijn daar nu allen één, zo zegt de leiding. Zij staan allen in voor het bereiken van één doel. Maar degenen die dit werkelijk zouden durven doen komen alleen maar allen in één graf terecht. Allemaal op de vlucht neergeschoten.

Een systeem dat bijna overal bestaat. Neem de diepe en grootse org van de Usa voor zuid amerika. Dat moet toch geholpen worden. Het is natuurlijk jammer dat er zoveel moorden gebeuren, jammer dat er engelen des doods rondlopen en zo hier en daar nog een duitser te vinden is die de juiste methoden op grond van zeer eigen en oude ervaringen bij kan brengen. Dat is jammer.

Maar, zo roept men uit, moeten wij om wat onrecht en enkele doden dan de democratie en de wereldvrede in gevaar brengen? Want men denkt naar men zegt langs de hele grote lijnen.

Helaas, die steeds meer gepropageerde "de ken in grote lijnen" komt er steeds weer op neer dat de eenling kan verrekken tenzij hij in de regering zit. Dat is het droeve feit. Mogelijk meent u, dit be-grijpende, dat u het toch wat anders wilt doen. Maar ja, hoe gaat het?

U hebt een landvereniging of zo iets. IKV. Wat wel internatio-nale kikkerkwekers vereniging zal betekenen of zo iets. Zij hebben leuzen voor de vrede gelanceerd. Nu is er ook een oda - wat wel een communaal doorbreken van de achterban zal betekenen of zo. Die zeggen ok dat zij voor de vrede staan, maar helaas interpreteren zij de leuzen voor de vrede anders dan de ontwerpers. Daarom kiest men dan liever voor onvrede met elkaar dan voor samenwerking. Dit in naam van verplichtingen die men - m.i. niet geheel terecht - heeft aangegaan of meent aangegaan te zijn. Wat een veeg teken is. Of is het geen veeg teken wanneer men alleen wil denken aan zijn "verplichtingen" als regeringspartij en niet meer denkt aan zijn verplichtingen tegen-over het volk waardoor men uiteindelijk als vertegenwoordiger gekozen is. Maar dat mag je natuurlijk niet zeggen. De heren zijn uiteinde-lijk democratisch gekozen. Dat de mensen zo stom zijn geweest hen te kiezen kun je hen ook niet kwalijk nemen, want die mensen konden niet beter weten en alleen maar hopen.

Nu ja, het wordt altijd weer pijnlijk wanneer je over derge-lijke dingen praat. Wanneer je over godsdienst en politiek praat kun je pas merken dat de meeste mensen in Nederland geestelijk maat 73 hebben; om die lange tenen te bergen.

Ik vrees dat de meeste mensen één ding vergeten: dat je ook aansprakelijk bent tegenover je medemens. Indien een ieder zich aansprakelijk zou gevoelen tegenover zijn medemensen zonder hen te willen dwingen tot het goede zou het met alle regeringen nog wel loslopen. Draai je het echter om met de stelling, dat de eenling dan maar voor het belang van de meerderheid moet lijden, zo wordt het voor steeds meer mensen een kwestie van overlijden inplaats van er onder lijden.

Men draait wel meer dingen om: om de werkeloosheid op te lossen en zo de crisis te verminderen wil men steeds meer mensen in de put gooien. Zou het niet beter zijn wanneer men wat fut in de mensen kon gooien? Houdt mij ten goede.

Ik vraag mij af waar jullie naar toe gaan. Zeker, het is een goede tijd waarin vele zware geestelijke krachten aan het werk zijn.

Steeds weer zegt de geest: kijk om je heen. Ga na of je iets kunt doen voor een medemens. Waarop de Nederlander door geestdrift wordt bevangen een een radio en t.v actie met prijzen ontwerpt om zo tegen een goed inkomen mee te werken aan de verbetering van levensomstandigheden in een ver land terwijl hij niet bemerkt dat zijn buur van ellende omkomt.

Vraag je af wat je zelf en direct kunt doen voor een ander, voor die buur, voor die jongen met zijn heroine ellende. Trap anderen niet achterna omdat zij anders zijn, neger, turk, italiaan of zo, maar probeer hen te begrijpen, maak ook voor hen het leven wat vriendelijker en prettiger te maken. Samen kun je zoveel. Maar dan moet je wel zelf beginnen iets direct voor een ander te doen.

Waarbij ik het moet laten. Goeden avond.

d.d. 18 maart 1983

(alles geredigeerd, eerste onderwerp volle tekst, tweede spreker aanmerkelijk bekort.)